

ventelisterne kortere for de grupper i samfundet, som ikke har samme muligheder.

Sådan mener regeringen imidlertid ikke, at det forholder sig. Vi har stadig mangel på kvalificeret personale inden for sundhedssektoren, og forslaget øger ikke den kapacitet af læger og sygeplejersker, vi har her i landet. Hvis nogle personer kan få arbejdsgiveren til at betale deres behandling, ja, så rykker de frem i køen, og det vil ikke give mere kapacitet, blot betyde, at nogle andre rykker tilbage i køen. Og den politik kan regeringen ikke tilslutte sig.

Som det er sagt så ofte før, går regeringen ind for lighed også på det sundhedsmæssige område, og vi mener derfor, at de fremsatte forbedringer på området skal ske inden for det offentlige sundhedsvæsen, som står til rådighed for alle på lige vilkår. Vi må derfor afvise forslaget.

Nu er jeg så spændt på, når den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, kommer op, for det var jo et meget kort indlæg fra skatteministeren, og det må jo betyde, at han vil rose det for at være et godt afslag.

Thomas Adelskov (S):

Ja, så står vi jo her med endnu en af Venstres og De Konservatives genfremsættelser af et beslutningsforslag, en genfremsættelse fra sidste år, hvor det også var en genfremsættelse. Det er unægtelig svært at finde på nye ting, og det er åbenbart svært at forstå, hvad der bliver sagt fra denne talerstol og under udvalgsbehandlingen. Men lad os da bare tage debatten én gang til.

Forslaget handler om, at arbejdsgiverne skal have fuldt fradrag for arbejdsgiverbetalte hjerte-, kræft- og rygoperationer.

Socialdemokratiet har ikke ændret holdning til dette forslag, der jo ganske vist bliver præsenteret i de sædvanlige pæne og smukke ideologiske indpakninger, men hvis indhold er i strid med alle de principper, vi har bygget vores sundhedsvæsen op på, og er et symptom på de partier, der altid tror på, at et skattefradrag vil løse alverdens og i særdeleshed det danske samfunds forskellige problemer.

For det første er det ikke via skattepolitikken, man skal bedrive sundhedspolitik. Det gøres meget bedre i det offentlige sundhedsvæsen. Vi mener ikke, at man skal give skjult offentlig støtte til private hospitaler og klinikker via et skattefradrag. I øvrigt vil jeg gerne sige, at titlen på det her beslutningsforslag jo er noget selvmodsigende, fordi man ærlig talt lever i en forestilling om, at virksomhedernes sociale ansvar har noget at

gøre med skattefrihed. Virksomhederne kan altså kun ifølge Venstre og De Konservative tage et socialt ansvar, hvis de kan trække det fra i skat.

Det bør så også i den forbindelse noteres, at der jo rent faktisk i den gældende lovgivning er muligheder for, at arbejdstageren ikke skal betale skat, netop i den situation, hvor arbejdsgiveren går ind og betaler både for operation og betaler lønmodtagerens skatteandel. Det kan arbejdsgiveren i øvrigt trække fra over driften.

For det andet bekymrer vi os om noget meget mere alvorligt, nemlig om den skævvridning af sundhedsvæsenet, som forslaget indebærer.

Det lyder så smukt, når forslagsstillerne taler om den samfundsøkonomiske fordel og om, hvor godt det er for medarbejderne at kunne springe ventelisterne over, og hvor meget glade medarbejderne vil blive for deres arbejdsplads, når deres arbejdsgiver bekymrer sig om dem og betaler for deres behandling.

Men virkeligheden er jo en anden, for forslaget løser jo ikke de mange problemer, der er i sundhedsvæsenet, i særdeleshed personaleproblemer, en mangel, som partierne bag beslutningsforslaget i øvrigt selv har fremprovokeret, da man igennem 1980'erne skar ned på både medicinstudiet og sygeplejerstudiet.

Jeg finder det meget usympatisk, at man forsøger at udnytte den fejl, man begik dengang, til at snige private sundhedsordninger ind ad bagdøren.

Endelig kunne man jo stille det retoriske spørgsmål, hvorfor partierne bag beslutningsforslaget ikke selv, da de sad i regering igennem 1980'erne og starten af 1990'erne, fremkom med et lovforslag i Folketingssalen af lignende karakter og gennemførte det.

Ventetiderne i sundhedsvæsenet løses ad helt andre veje. I juni måned indgik regeringen og amterne aftale om, at der skal foretages 20.000 flere behandlinger i sundhedsvæsenet hvert år i de kommende år, en aftale, som finansieres gennem finansloven, som i disse dage er til forhandling hos finansministeren. Hvis Venstre og De Konservative virkelig kerer sig om problemerne i sundhedsvæsenet, så var det måske langt mere relevant at være aktiv deltagende i disse forhandlinger og løsninger frem for at genfremsætte paradeforslag i Folketingssalen.

Dette beslutningsforslag er et angreb på den lige og fri adgang til sundhedsvæsenet. Det vil svigte pensionister, de arbejdsløse og dem, der endnu ikke er kommet på arbejdsmarkedet, kort sagt alle de grupper, som har særlig behov for